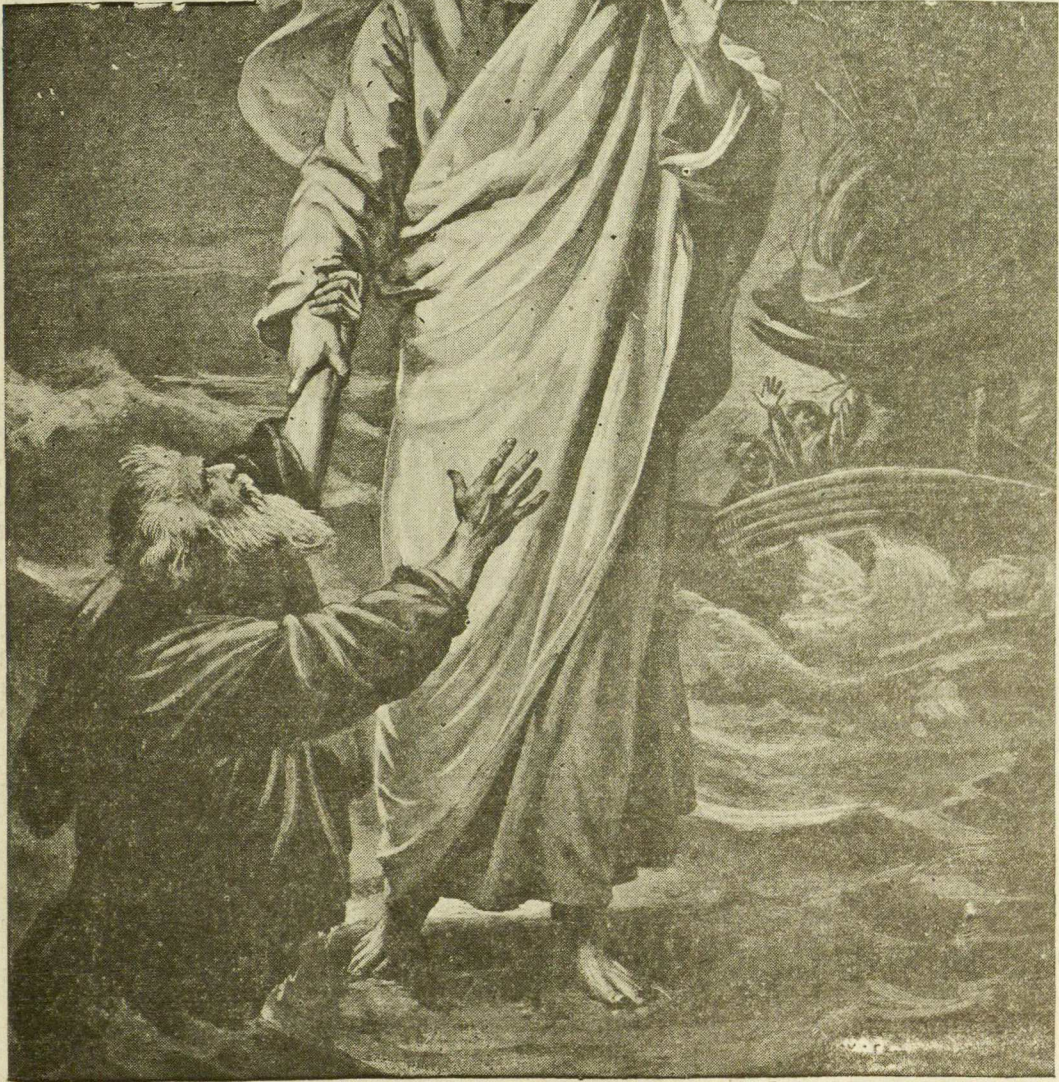

LAIVAS

No. 46. Metai VII

Lapkr.-Nov. 5, 1927

BTSR valst.
respubliknē

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

PILYP. 1, 6-11.

BROLIAI: Pasitikiu, kad tas, kurs pradėjo jumyse tą gerą darbą, tobulins jį iki Jėzaus Kristaus dienai. Taip man ir teisinga apie jus visus manyti, nes aš turiu jus širdyje, jus, kurie visi ir mano kalėjime ir evangelijos gynime ir patvirtinime esate mano džiaugsmo draugai. Nes Dievas yra man liudytojas, kaip aš jusų visų trokštu giliausioje Jėzaus Kristaus meilėje. To aš ir meldžiu, kad jusų meilė labiau ir labiau gausintųsi žinojimu ir visokiu išmanymu, kad jus brangintumėte geresnius dalykus, kad butumėte nesutepti ir nepeiktini Kristaus dienai, pilni teisybės vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo garbei ir gyriu.

E v a n g e l i j a .

MATO 22, 15-21.

ANUO metu parisiejai nuėję padarė sutartį sugauti jį šnekoje. Jie siuntė pas jį savo mokytinių su Erodo šalininkais ir sakydino: Mokytojau, mes žinome, kad tu tiesakalbis ir mokinį Dievo kelio tiesoje ir nėvienu nesirupini, nes nežiuri žmonių asmens. Pasakyk tat mums, kaip tau rodosi: valia duoti ciesoriui mokesį, ar ne? Bet Jėzus, pažinęs jų nedorumą, tarė: Kam mane gundote, veidmainiai? Parodykite man mokesčio pinigą. Jie jam padavė denarą. Jėzus jiems tarė: Kieno tas paveikslas ir parašas? Jie jam sako: Ciesoriaus. Tuomet jis jiems tarė: Atiduokite tat kas ciesoriaus ciesriui ir kas Dievo Dievui.

O JĖZAU!

O Jėzau!
Kad tik prie Tavęs greičiau
Galėčiau priėti arčiau
Kaip nudžiugtų širdis!
Kaip sustiprėtų viltis!
O, leiski man, Jėzau,
Kad Tave galėčiau
Didesne meile mylėti,

Kad sutvėrimą kiekvieną
Prie Tavęs šiandieną
Galėčiau artesniai lydėti!
Prie Tavęs tik vieno
Gludi laimė kiekvieno!
O Jėzau, Tokiu, leisk man Tave mylėti

Kryžvinis.

Lietuviai Amerikoje.

Didžiausia lietuvių išeivija yra Amerikoje. Suvienytose Amerikos Valstybėse yra ketvirta visos mūsų tautos dalis. Kadangi vietinė valdžia suvaržė imigraciją, todėl ir lietuvių tikrai mažutėlis skaičius tegali atvykti į šitą šalį. Lietuviai, negalėdami įvažiuoti į Suvienytas Amerikos Valstybes, vyksta į Kanadą, bet dar daugiau į Pietinę Ameriką — Urugvajų, Argentiną ir ypatingai į Braziliją arba “į Braziliją”, kaip ją vadina lietuviai sodiečiai.

Kanadoje esama senų lietuviškų kolonijų, tikrai jos yra labai smulkios. Vargo čia nėra, nes jų tikiuolinius reikalus aprupina netoli gyvenantieji lietuviai kunigai. Juos pasiekia mūsų laikraščiai; pas juos yra mūsų didžiųjų organizacijų kuopos; juose randa atbalsio mūsų visas tautinis gyvenimas. Jie yra tartum Suvienytų Amerikos Valstybių lietuvių dalimi.

Tai negalima pasakyti apie Pietinės Amerikos lietuvius. Čia lietuviai šiaandien yra vargingiausioje padėtyje. Tai vis naujos kolonijos. Lietuviai dar neišgyvenę, nemoka vietinių kalbų, neturi savo organizacijų, laikraščių. Juos kaip tik vargina didelis neturtas, nes čia nėra tokių uždarbių kaip pas mus; jiems tenka daug nukęsti nuo nelemto ir nepriprasto oro. Kalbant mūsų dainiaus žodžiais: “Nebeužtvenksi upės bėgimo, nesulaikysi jauno kilimo”. Taip lygiai mes nesulaikysime savo tautiečių nuo vykimo į Pietinę Ameriką. Pagaliau kas

dristų žmogui kliudyti sau laimės ieškoti! Mums todėl vien tenka šiuo klausimu stropiai susirupinti.

Ir susirupinti labai reikia. Kaip prieš kelias dešimtis metų Lietuvos jaunimas vyko į Šiaurinę, taip šiaandien vyksta į Pietinę Ameriką. Daugelis jų tenai žus, neradę sau laimės ir neatnešę jokios naudos savo tautai. Šiaandien tenai mūsų brolius išnaudoja visoki prieštikiuoliniai ir prieštautiniai gaivalai. Kaip Argentinoje, taip ir Brazilijoje jiems leidžiama po laikraštį, kad jų mintis ir širdis į bolševizmą pakreipus, kuris jų buvį nepagerins, bet jį visiškai suardys. Todėl ta išeivija reikia susirupinti, kad jinais nežūtų.

Bet kaip tai padarius? Yra vienintėlis budas jos gyvybei išlaikyti — visas emigracijos klausimas reikia suorganizuoti. Tai turi padaryti Lietuvos valdžia. Tiesa, valdžia pasiuntė tenai savo konsulą, bet to neužtenka. Jisai negali jų visam gyvenimui vadovauti. Čia reikalinga didelė organizuota jėga. Visu pirma Lietuvos valdžia turėtų padaryti su atatinkamomis Pietinės Amerikos valdžiomis tam tikras sutartis, kuriuos apdraustų mūsų tautiečių likimą išeivijoje. Tai padarė Italija, Japonija. Kodel Lietuva negali panašiai padaryti!

Koks įdomus reiškinys! Brazilijos valdžia, norėdama patraukti į save Europos išeiviją ir apgyvendinti ją savo plotų erdvėse, padarė pasiūlymą įvairioms valstybėms, iš kurių esama dau-

giausia išeivių, kad jos atsiųstų savo atstovus gyvenimo sąlygų ištirti ir kas reikalinga pagerinti. Jiems užtikrinta pilnas išlaikymas. Lietuvos valdžia gerai žinojo, kad mūsų žmonės buriais tenai vyksta, bet pasiūlymo nepriėmė. Apie lietuvių imigraciją labai gerai žinojo ir Brazilijos valdžia. Nesutinkant Lietuvos valdžiai finansuoti savas atstovas, Brazilijos valdžios atatinamos įstaigos asignavo keleta tukstančių dolerių šiam tikslui ir pakvietė iš Lietuvos ekspertą. Tai buvo dr. K. Pakštas, kuris šiuo tikslu išvyko į Braziliją. Jisai tenai patirs gyvenimo sąlygas, suras gal lietuviams tinkamesnes gyvenimui vietas, bet patisai vienas be Lietuvos negi apdraus išeivijos likimą.

Sutvarkytoje išeivijoje turi būti tinkami vadai. Juos turėtų numatyti ir aprūpinti Lietuvos valdžia. Jiems reikia leisti laikraštis savoje katalikiškoje lietuviškoje dvasioje. Laikraštis būtų viso jų gyvenimo vairs, telkdamas juos į organizacijas, nurodydamas darbo vietas ir sąlygas, palaikydamas augštus santykius su savo tėvyne ir t.t. Be laikraščių, organizacijų ir centrų išeivijai nėra lemta gyvuoti.

Šitame organizavimo ir kultūrinimo darbe kaip tik svarbiausią vaidmenį tenka suvaidinti dvasiškieji. Panašiai mes matome kitų valstybių — Anglijos, Prancūzijos, Belgijos — tvarkomas kolonijas. Tenai kunigai, daugiausia vienuoliai misijonieriai, rupinasi ne vien nekultūringiausiais žmonėmis, bet ir išeivija. Jų vedamos mokyklos, organizacijos, leidžiami laikraščiai kelia kultūrą,

sudaro jaukius, kartais iš labai sunkaus gyvenimo, santykius. Jie palenkia aborigenų širdis prie valdančios valstybės ir savą išeiviją išlaiko tautiniai tikybiniėje dvasioje.

Ne kas kitas kaip tik dvasiškieji vaidina šitą pat vaidmenį ir lietuviškoje išeivijoje. Tenai, nors ir mažiausioje kolonijoje, kame yra dvasios vadai — visa sutvarkyta, aprūpinta, gyvybė ir nauda klesčia. Kur tų vadų nėra — nieko nėra. Meskime akį į Suvienytų Amerikos Valstybių miestus ir miestelius — patys persitikrinsime. Taigi ir Pietinėje Amerikoje pirmaeiliai vadai ir darbuotojai turi būti kunigai. Turint savus dvasios vadus ir pietinė išeivija turės savas bažnyčias, mokyklas, organizacijas, laikraščius, biznius ir t.t.

Šituo klausimu Lietuvoje susirupinusių žmonių irgi esama. Tasa klausimas buvo keliamas Katalikų Kongrese Kaune pereitą liepos mėnesį. Buvo prašyta Jo Ekscelencijos Metropolito, kad jisai pasiųstų tenai kunigų. Atsirado ir kandidatų. Negaliu užmiršti kaip vienas garbingas kunigas dekanas Jarulaitis pareiškė noro vyksti į Pietinę Ameriką, kad tenai darbuotųsi apleistųjų savo tautiečių naudai. Esama ir daugiau tokių idealistų. Deja, tokiai kelionei ir pirmose gyvenimo dienose užlaimymui reikalingos lėšos, bet jų kaip tik nėra. Kas turi-nenori, kas nori — negali. Ir taip stovime ant vietos.

Čia daug galėtų padaryti Tėvai Salezijonai. Jų tarpe yra penki kunigai lietuviai. Keturi gyvena Italijoje, žinoma, be jokios naudos lietuvių tautai.

Vienas jų kun. Augustaitis, Gražiškių kunigo klebono brolis, gyvena Peruviijoje. Jisai labai gražiai kalba ispaniškai ir kaip tik tiktų Argentinos lietuviams. Kiti lietuviai savo gražiose ir turtingose misijose Brazilijoje galėtų daug gero lietuviams padaryti. Jie tuomi turi pirmenybės, kad šiose valstybėse valdo dideles įstaigas ir yra pilnai aprupinti medeginiai. Antra, jie moka pietų kraštų gyventojų kalbas. Tiktai reikia, kad šiuo reikalu pasirupintų Lietuvos episkopatas. Tai jojo pareiga; tai Lietuvos vyskupų-ganytojų avelės iškrikę Brazilijos plotuose.

Mes, Amerikos lietuviai, esame išeivijos vaikai. Argi mes teduosime tiktai nurodymus kitiems ir patys visiškai nesirupinsime savo jaunute pietų šalies sesute! Tiesa, negalima būtų pasakyti, kad mes šiuo klausimu niekuomet nebuvome susirupinę. Tas klausimas anuomet mums labai rupėjo. Šiuo tai tikslu Amerikos Lietuvių Taryba bu-

vo pasiuntusi į Argentiną savo atstovą — kun. J. Švagždį. Argentinoje lietuvių buta, bet jie buvo išsisklaidę, neorganizuoti. Reikalingų lėšų, kad atstovas gaiėtų pragyventi ir savo darbą dirbti, lankydamas tolimas smulkias kolonijas ir spiedamas juos į kulturingą darbą, nebuvo. Todėl tasai atstovas, negalėdamas atsilaikyti, turėjo sugrižti.

Šiandie čia daug kas pakitėjo. Kolonijos išaugo ir vis nuolatos, didelių išeivių antpludžiu, auga. Gyvenimas vėrda. Dabar yra tinkamas laikas ir medega išnaudoti Dievo garbei ir tėvynės naudai. Šiuomi tai ir turi mūsų Federacija susirupinti. Jos pareiga yra surasti tinkami žmonės ir lėšos, daryti sutartys su Lietuvos valstybine ir dvasine valdžia. Tuomi jina atliks šventą tautos darbą, pati įgydama daugiau garbės ir vertės. Išnaudokime progas, teikime naudos savo tautai — gelbėkime Pietų Amerikos išeiviją, nes dar ne vėlu. J. N.

— o —

Amžinoji Kunigystė.

Kardinolas Manning.

Pirmas Skyrius — Kunigystės Esmė.

“Kadangi nėra prakilnesnio veiksmo kaip Kristaus Kuno konsekravimas, todėl negali būti aukštesnio luomo už kunigystę”. (Albertas Did., kn. 4, Sent. dist. 24, art. 30). “Nėra prakilnesnio veiksmo už Kristaus Kuno konsekravimą”. (Šv. Tamas, Summa Th., kn. 3, suppl. q. 40, a 4, 5). “Vyskupas ir kunigas turi vienodos galios Švenč. Eucharistijos konsekravime.”

Šv. Jonas Krizostomas remia šventumą kunigystės, kuri pas vyskupą ir kunigą yra vienoda, ant dviejų jurisdikcijų arba galių — ant tikrojo ir mistiškojo Kristaus Kuno, tai yra, ant galios konsekrovimo ir ant galios iš nuodėmių išrišimo”. (Šv. J. Krizostomas, De Sacerdotio, kn. 3, sk. 4, 5).

Dieviškasis tikėjimas mus moko, kad mūsų Išganytojas pašventė Apaštalus kunigais, kuomet Jisai tarė jiems šiuos žo-

džius: “Hoc facite in meam commemorationem — tai darykite mano atminimui”. (Luk. 22, 19). Šiuomi Jisai suteikė jiems atnašos galią. (Trid. Sant., sus. 20, sk. 9, str. 2). Lygiai dieviškasis tikėjimas mus moko, kad tris dienas vėliau, kuomet Išganytojas kvėpė į juos, sakydamas: “Imkite šventąją Dvasią” (Jon. 20, 22). Jisai suteikė jiems nuodėmių atleidimo galią”. (Trid. Sant. sus. 14, sk. 3, str. 3). Šiose dvejose galiose kunigystė buvo pilna. Ganytojiškasis orumas ir pasaulinė pasiuntinybė dar nebuvo Apaštalams suteikta. Jie įgijo dvejopą jurisdikciją ant Išganytojo tikrojo ir mistiškojo Kuno, kartu įgydami galios suteikti ją kitiems, pašvęsdami juos kunigais, kadangi kunigystė buvo “sacerdotium Christi ad Ecclesiam regendam a Spiritu Sancto positum — Kristaus kunigystė šv. Dvasios duota Bažnyčios valdymui”.

Vėliau, perduodami ją kitiems, jie suteikė tą kunigišką valdžią visoje savo pilnybėje, tai yra — suteikė galią kitiems ją perleisti. Šitokią galią turi vyskupas. Kitiems vėl toji valdžia buvo suteikta siauresnėje prasmėje; pašvęsti kunigai negali tos gautos valdžios kitiems perduoti. Atėmus šitą vieną išimtį, vyskupas ir kunigas turi lygią kunigystės galią. Vienok vyskupystė, dieviškuoju nuskyrimu, yra aukštesnė už kunigystę. Šitas skirtumas yra dieviškas ir nepakeičiamas. Šv. Jeronimas sako: “Ką gi daro, išskyrus kunigystės sakramento suteikimą, vyskupas ko kunigas negalėtų daryti?” (L. 101 ad Ev. t. 4, p. 803).

Tikėjimas mus moko, kad vyskupystė yra Jėzaus Kristaus įsteigtas tobulybės luomas. Taipgi yra tikra, kad ir kunigystė yra šiame luome. Visa, kas liečia kunigystę savoje esmėje, lygiai liečia vyskupą ir kunigą. Štai kodėl senovėje šiuodu vardu buvo bendru ir lygiai vartojamu. Kriščiioniškosios tobulybės patarimai, kuriuos šv. Paulius suteikė Timotiejui ir

Titui, buvo duoti vyskupui ir kunigui bendrai. (Teodoretas, L. į Pilyp. 1, 1). Visa šv. Jono Krizostomo knyga “De Sacerdotio — Apie Kunigystę” aiškiai liečia šitas valdžias lygia ir bendra prasme.

Šv. Tamas sako, kad kunigai ima dalyvumo mūsų Dieviškojo Išganytojo kunigystėje ir kad jie randa Jam atspindžio ir panašumo. Todėl apsvarstykime šiuos žodžius — kunigystė, dalyvumas ir panašumas — kokios jie turi prasmės mūsų supratime.

1. Kokia, atsiet, yra Įsikunijusio Sunaus kunigystė? (Tai yra pareiga, kurią Jisai pasiėmė ant savęs, kad atpirktų pasaulį, aukodamas save mūsų žmogiškame rube. Jisai yra Aukuras, Atnaša ir Kunigas savo amžinu pasišventimu. Šitoji yra amžinoji kunigystė sulig įstatymu Melkizedeko, kuris buvo “be savo dienų pradžios ir be gyvenimo galo” (Žyd. 7, 3) — Dievo Sunaus, vienintėlio Ramybės Karaliaus amžinosios kunigystės tipas.

2. Žodžius *DALYVUMAS* šv. Tamas supranta tai, kad Jėzaus Kristaus kunigystė yra tiktai vienintėlė, amžina ir visuotina ir kad visi kunigai, pašvęsti Naujame Įstatyme, yra bendra su Juomi vienata ir dalyvauja Jojo kunigystėje. Negali buti dviejų kunigysčių kaip nėra dviejų atnašų už nuodėmes. Viena atnaša atpirko visą pasaulį ant visuomet ir jinau yra nuolatos atnašaujama danguje ir ant žemės: danguje ją atnašauja vienintėlis Kunigas prieš Amžinąjį Aukurą; ant žemės — daugelis kunigų, kurie yra Jam bendri, Jojo kunigystės dalyviai; jie nėra tiktai atstovai, bet tikrenybėje; kaip lygiai jų atnaša nėra tiktai panašumas, bet Jojo tikras esminis Kunas ir Kraujas, jų rankomis aukaujamas.

Šitas įrodymas yra imtas iš laiško į Žydus. Senojo Įstatymo Kunigystė buvo tiktai šešėlis; Naujo Įstatymo kunigystė yra tikrenybė. Tą kunigystę įgyvendino

vienas Kunigas ir viena Atnaša, kuri yra kunigystės tęsiama vienybėje su Juo ant žemės. Bet tasai dalyvumas turi kitos, daugiau asmeninės reikšmės. Išganytojo pasiaukojimas už mus žadina mus pačius Jam visiškai pasiaukauti. “Christus... victima sacerdotii sui, et sacerdos suae victimae fuit... Ipsi sunt hostiae sacerdotes — Kristus buvo savo kunigystės atnaša ir savo atnašos kunigas... Atnaša yra patys kunigai” (Šv. Paulinas, L. į Severų 11,8). Šv. Ambrozijus, kalbėdamas apie Abliaus atnašavimą, sako: “Hoc est sacrificium primitivum, quando unus quisque se offert hostiam, et a se incipit ut postea munus suum possit offerre — Tai yra primityvus atnašavimas, kuomet kiekvienas save atnašauja ir nuo savęs pradeda, kad paskui galėtų savo auką atnašauti.” (De Abel, kn. 2, sk. 6, t. 1, p. 215). Kunigai atnašauja tikrąjį Avinėlį ir “Kraują, geriau kalbantį, kaip Abliaus”. (Žyd. 12, 24). Kiekvienas kunigas, diena iš dienos, aukauja Tėvui Jėzaus Kristaus amžinąją atnašą; bet tame veiksmė jisai privalo ir save patį atnašauti. Kuomet jisai sako: “Hoc est corpus meum — tai yra mano kunas”, jisai turi aukauti savo kuną; kuomet sako: “Hic est calix sanguinis mei — tai yra mano kraujo taurė”, jisai turi aukauti savo kraują; tai yra, jisai turi save aukauti kaip atnašą savo Dieviškajam Mokytojui — savo kuną, sielą ir dvasią su visomis savo ypatybėmis, galiomis ir jausmais gyvenime ir mirtyje. Šv. Paulius rašo į Pili piečius: “Bet jei aš bučiau aukojamas prie jūsų tikėjimo atnašos ir tarnavimo, aš džiaugiuos ir linksminuos draug su jums visais” (Pilyp. 2, 17). Tai jisai galėjo kalbėti apie kančią, kuri jo laukė, bet kartu tai buvo parašyta sąmoningai ta prasme, kad jisai jau nuo seno ir kasdien aukojo save Dieviškajam Mokytojui kaip Jo kentėjimų dalyvis išrinktųjų gerovei”

(2 Pil. 4, 6-8). Panašiai galėjo pasakyti ir šv. Jonas, kuris visuomet turėjo kanikinio valią, nors patsai mirė paprasta mirtimi. Lygi prasmė pasireiškia šv. Mišiose, kuomet kiekvienas kunigas aukauja save šventoje Aukuro Atnašoje. Kunigo dalyvumas Kristaus kunigystėje reikalauja iš jo dalies savęs pasiaukojimo teisėje, apie kuri Pranašas rašo: “Oblatus est quia ipse voluit — buvo atnašautas, kadangi patsai norėjo”; ir šv. Paulius sako apie mūsų Išganytoją, kad Jisai “aukojo pats save nesuteptą Dievui” (Žyd. 9, 14). Ir kaip šv. Jonas sako: “Tuo mes pažinome Dievo meilę, kad jis gūdė už mus savo gyvybę; ir mes turime guldyti gyvybę už brolius” (1 Jon. 3, 16). Kristaus Kuno ir Kraujo atnašavimas reikalauja iš kunigo jo paties savęs pasiaukojimo ir savęs atnašavimo be jokių sąlygų. Gailestingumo pareiga, kuri riša visus krikščionis, kuomet ištinka reikalas, aukauti savo gyvybę už brolius, ir ganytojus aukauti gyvybę už savo avis, ant kunigo uždeda ypatingu budu savęs pasiaukojimą besireiškiantį šv. Mišiose, kurios yra Jėzaus Kristaus atnaša.

(Tęsimys).

TROKŠTU...!

Vieną tiktai
Trokštu ašai
Jėzų visados mylėti;
Jo meilė man
Nuoširdi gan...
Vien Jėzų aš noriu mylėti!
Mylėdamas Jį vieną,
Artymą kiekvieną
Mylėsiu iš širdies aš kartčiau!
Kas Jėzaus nemyli
Artymo meilėje tyli...
Šalinas nuo brolio toliau.

Kryžvinis.

Tretininkų Žinios.

Tretininkas tretininkams.

“Kas save išaukština, tasai bus nužemintas”. (Mat. 23, 12).

Užtvirtindama Šv. Pranciškaus brolijos (Tretininkų) įstatus ir ragindama jį įsirašyti, Šv. R. Kat. Bažnyčia jau tuo pačiu pripažino jos naudingumą. Reikėtų tad, kad ir visi žiurėtų į tretininkus kaip į dievotus, gerbtinus žmones. Bet ką mes matome? Gi, prisiklausius aplinkui, mes girdime žmonių (nekoje dažniausia paniekinančius tretininkams žodžius. Net žodis “davatka” virto išniekinimo žodžiu!

Kas-gi čia kaltas? Kame gludi paniekinimo priežastis? Su skausmu širdies turime prisipažinti, jog mes patys tretininkai esame kalti, nes mes netiktai nesilaikome reikalaujamoje iš tretininkų doros aukštumoje, bet dažnai stovime doros žvilgsnių daug žemiau paprastų krikščionių. Šitie gerai žino, jog mes esame pasižacę tarnauti Jėzui Kristui daugiau, kaip kad paprasti žmonės, sektį Šv. Pranciškaus pėdomis; jie mato, jog mes dažnai einame išpažinties, bemaž kasdieną artinamės prie Dievo Stalo — taigi privalome ir elgtis šventai; o tuo tarpu mato mus pilnus puikybės, paniekinančius kitus, jų darbus ir pasielgimus; girdi mus besibarant, pykstant, įtariant, liežuvaujant, šmeižiant ir tai tuojaus atsitraukus mums nuo Dievo Stalo! Ant rytojaus jie mato mus vėl besiantartant prie Švenčiausiojo, o po to ir vėl tas pats! Ar-gi tad dyvai, jei žmonės pradeda niekinti mus ir žiuri, lyg kad į kokius Judošius?!

Aš čia nesakau, jog mes tretininkai visi esame tokie. Ne. Bet mūsų tarpe yra tokių daugelis; o kad viena nususiūsioti avis visą bandą užkrečia, tai del jų ir visi tretininkai užtraukia ant savęs tokią nešlovę ir paniekinimą.

Bendrai mums truksta tos nusižemi-

nimo dorybės, be kurios ir paprastas žmogus negali apturėti išganymo, juoba negali būti tikras tretininkas.

Visus, o ypač tretininkus paliečia anie Jėzaus Kristaus žodžiai: “Kas save išaukština bus pažemintas, o kas save nužemina tasai bus išaukštintas.”

Dėganytojas savo gyvenime u parodė mums nusižeminimo dorybės pavyzdį. Jisai, budamas dangaus ir žemės Karalius, Sutvėrėjas visų regimųjų ir neregimųjų daiktų, viešpačių Viešpats, gimė kaip elgetos kudikis Betliejaus staldely, augo ir darbovos kaip staliaus sunus, dėvėjo paprasčiausiais naminiais rubais, tenkinosi paprasčiausiais valgymais, davėsi supančioti, kalėjiman įmesti, plakti, mušti, spiaudyti, erškėčių vainiką ant galvos užmauti, bepročių rubu apvilkti, prie kryžiaus prikalti. O ar ištarė bent vieną piktą žodį? Ar paniekino muštinką skriaudiką, paleistuvę, ir kitus nusidėjėlius? “Kas jusų be nuodėmės, tepaemie akmenį ir meta!” Ar pyko, ar keikė, ar trenkė perkunais savo kankintojus? Tėve, atleisk jiems, nes nežino ką darą!

Jo pėdomis sekė ir Šv. Pranciškus, mūsų globėjas ir įsteigėjas tretininkų brolijos, kuriai mes priklausome. Jisai atsižadėjo savo turtų ir pasaulio smagumų; virto elgeta, ėmėsi labiausiai nužeminančiųjų patamavimų, didžiausiaja ramybe kentėjo pažeminimus ir persekiojimus! Negana to — jisai troško šiųjų pažeminimų! Delko? Delto kad jojo širdis liepsnojo karščiausiaja meile Išganytojaus, kursai patsai buvo nusižeminimo pavyzdys ir del nusižeminimo apdovanojo Šv. Pranciškų savo meilės ženklais — stigmatais. Štai tretininkas!

Pasigailėk Viešpatie! Esame pilni puikybės ir išdidumo, o nusižeminimo, tai tiktai žodžiais, o darbais nė ant nagos juodimo!

Uršulēs Nelaimēs

(Tēsinys).

“Tai mes jos nematysime?” tarē nusīminusio balsu krautuvninko sunus.

“Matyt, tai matysi, jaunasai berneli, nes pasmerkimo ištarmē aišķiai sako, kad ji turi pati matyti nugalabinimą tų dviejų kunigų, kurie buvo sumitī jos namuose.”

“Kaip baisi ir bjauri — ”, sumurmējo žmogus su raudona kepure.

“Ką stebiuosi?” užklausē žuvininkē.

“Aš stebiuosi, kokiū budu, piliete, taip gerai viską žinai. Man labai įdomu sužinoti, kur tiek žinių pasėmei.”

“Iš labai geros versmės, aš tau pasakysiu,” atsakē ta, nosį riedama, ir kaip ir norēdama duoti neabejotiną to įrodymą ir pabrėžē, kad kalėjimo sargo moteris yra jos tikra teta.

“Tai gal mums gali pasakyti, ar tai tiesa, kad pilietis Šeduva norējo ją paliuosuoti su sąlygomis, kurių ji nepriēmē?”

“Tai dora moteris! A!” pertraukē krautuvninko sunus.

“Šš!” tarē žuvininkē, dėdama savo pirštą prie ilgos ir smailos savo nosies galo; “tai yra dalykai, apie kuriuos nevisur galima kalbėti. Visi žino, kad viešasis kaltintojas iškartu buvo pasirodęs tai poniai Lefortienei daug nuolaidesnis, negu jis paprastai budavo kitiems, kurių galvos šokinėdavo be muzikos, bet vėliaus visiškai atsimainē ir pradėjo ant jos krauti tokių kaltybių, kad re-

voliucinis teismas pasmerkē ją susipažinti su “tautiniu peiliu”, o mano teta butų paėmus nuo jos “prisiegą” ir viskas butų baigiasi kitaip.”

Raudonkepuris vyras klausē visa to labai domiai.

“Jau jie čia! Jau jie čia!” surikominia.

“Taip! Taip! Ištikrųjų tai jie. Aš juos matau,” tarē žuvininkē, atsistojus ant galų pirštų ir pasirėmus, kaip gera prietelka ant savo kaimyno peties, kad lengviau taip galētų išstovėti.

“Ai, kaip jie išrodo išbalę ir suvargę. Man rodos, kad ši garbinga mašina jiems įvarē baimės — bailiai kunigai!”

“Aš norėčiau pamatyti tamistėlę jų vietoje,” atsakē krautuvninkas, “man rodos, nusimanai, kad jos regėjimas nei vienam pasaulyje negali teikti malonumo.”

“Aš žinau, tai labai gerai, bet ponija Lefortienē nerodo nei mažiausio baimės ženklio. Žiurėk į ją ant vežimo. Jos veidai raudoni kaip obuoliai ir ji žiuri taip ramiai, kad rodos čia jos visi tie dalykai nei kiek neliečia. Bravo! Bravo! Lefortiene!”

“Kaip nepaprastai ji graži. Gražesnė ne kaip apie ją kalbėta. Tai nuodėmė žudyti su gilotina tokį mielą su tvėrimą; ir už ką? — už tai, kad davė prieglaudą dviem vargšam kunigam.”

“Fanatikams! kurie atsisakē prisiegti ištikimybę respublikai. Be to ji yra

“aristokratē”. Jos vyras išlydėjo vyskupą į Angliją —; tai mano teta man visa tai pasakė.”

Kuomet žuvininkė taip kalbėjo, vežimas, kuriame sėdėjo visi trys pasmerktieji, pamaži slinko per minią. Uršulės visas užsilaikymas buvo kilnus ir kuklus. Kunigai Laža ir Galius garsiai kalbėjo “Miserere”. Jų išblyškę ir pageltę veidai aiškiai liudijo apie morales ir fizines kankynes, kokias jiems teko pergyventi. Nežiurint to juose spindėjo tas krikščioniškasis atsidasvimas Dievo valiai.

Kuomet prisiartino prie nugalabinimo vietos, kunigas Galius, surinkęs visas savo dar likusias jėgas, bandė prakalbėti į minią, paraginti visus grįžti prie savo tėvų tikybos, bet tuojaus buvo įsakyta mušti bugnus, kad nustelbus kunigo balsą. Jis pajutęs, kad nieką nepadarys, kad žmonės jo negirdės, nutilo ir ramiai su savo draugu rengėsi sutikti paskutinį mirtiną smugį.

Visą tą laiką Uršulė stovėjo pasmerktųjų vežime, sukryžiuavusi rankas ant krutinės ir užmerkus akis, kad nematytų savo draugų kraujo. Žiurint į ją, išrodė, kad jai nerupū, kas rinkoje aplinkui daroma. Ji ramiai meldėsi, kuomet kiti aplinkui šukavo, rėkė, užė ir putojo, lyg jurų bangos. Nei vienos pusės smerkimai, nei kitos pusės nuostaba ir užjautimas, kuris pradėjo vis garsiau viešai pasireikšti, jos neatmainė.

*) Kun. Laža buvo 31 metų senumo, o Galius 35 m.

Tame pat laike raudonkepuris vyras, apie kurį ankščiau buvo minėta, prasigrudęs per tirštai susikimšusius žmones dėka savo stiprioms alkunėms prie pat vežimo, kuriame buvo Uršulė, jis pasistojo ant rato taip, kad siektų jos ausį ir pašnabzdėjo jai:

“Buk pasirengus sekti mane, kaip tik bus duotas ženklas. Pasitikėk manim.”

Uršulė atidarė savo akis, bet kaip ir gailėdamasi. Ji su skausmingu nusišypsojimu pažvelgė į asmenį, kuris jai tik ką šnabzdėjo į ausį ir, pakėlus savo rankas į dangų, pareikšdama savo kilnų sutikimą su likimu ir pasitikėjimą Dievu, tarė:

“Mano viltis aukštybėse. Kitokios jau neturiu dabar. Nebandyk ką nors dėl manęs daryti. Manęs neišgelbėsi, o save gali pražudyti.”

Žandarai buvo jau besiartiną prašalinti, o gal but ir suimti drąsuolį, kuris kalbasi su pasmerktąja, bet Jonas Frulardas (nes tai jis buvo tas raudonkepuris), dar nepastebėjęs žandarų, mikiškai sprudo nuo vežimo ir pranyko minioje.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Lietuva — Šv. Panelės Marijos Žemė.
Nesenai buvo nuvykę į Romą Lietuvos maldininkai. Šv. Tėvas Pijus XI juos priimdamas pasisakė, kad Lietuvos šalį gerai pažįstas, nes anksčiau du kartu Kaune buvęs ir matęs ypatingą žmonių prisimą prie Šv. Panelės Marijos, kuri daugelyje Lietuvos vietų stebuklais apsirėškusi; dėl to Lietuva esanti Šv. Panelės Marijos žemė. Šv. Tėvas lietuvius maldininkus palaimino šiais žodžiais: “Nuo širdies ir su džiaugsmu laiminu jus, jūsų gimines, visus, kuriuos laikote savo širdyse ir atmintyje, jūsų miestus ir kaimus, iš kurių esate kilę, o taip pat ir visą jūsų brangią tėvynę, visą jūsų gražią Lietuvą!”

2,423,019 *Mokinių Katalikų Mokyklose.* WASHINGTON. — Nacionalės Katalikų Gerovės Konferencijos Švietimo Biuras skelbia, kad katalikiškas mokslo įstaigas J. Valstybėse 1926 m. lankė 2,423,019 mokinių. Tai gi 109,836 mokiniais daugiau, negu 1924 m.

Mokinių skaičiumi pirmąją vietą užima Chicagos arkivyskupija. 1926 metais ioj arkivyskupijoj katalikiškas mokyklas lankė 196,819 mokinių — bernaičių ir mergaičių.

Katalikai Nemažai Nukentėjo Nuo Tornado. I, St. Louis miesto dalį išgriovė vėsula. Apie 85 žmonės žuvo.

Nuo praužusio tornado viena vienuolė mirė ir šio miesto katalikų bažnyčios ir katalikiškos įstaigos turi virš pusės milijono dolerių nuostolių.

St. Louis Priruošiamoji Seminarija po tornado laikinai apleista, keletas bažnyčių sugadinta, keletas klebonijų apgriauta. 197 studentai Seminarijoj išliko sveiki.

Tornado-vėsulos laiku sužeista vienuolė Motina Lionel, šventų Siekų Mažųjų

Gelbėtojų kongregacijos vienuolė; ant rytojaus jina mirė. Šios kongregacijos vienuolynas apgriautas.

Šv. Liudviko katedra mažai paliesta. Tik bonios stogas vietomis atplėštas.

Šv. Onos bažnyčios langai ištrupėję ir mokyklos stogas nuplėštas.

Šv. Teresės bažnyčios bokštai sugriauti ir klebonija sunaikinta.

Švenčiausios Širdies bažnyčios sienos sugadintos.

Šv. Augustino bažnyčia kuone visai sugriauta.

Šv. Trejybės bažnyčios sienos aplamdytos.

Nuo Mullanphy ligoninės dalis stogo nuplėšta. Iš kaikurių ligoninės dalių pašalinti ligoniai.

St. Louis Universiteto auktesniosios mokyklos, Oakland ir Lawn Boulevards, vakariniam šone visi lankų stiklai ištrupėję. Be to, stogas sugadintas.

OLANDIJA. — Olandijoje oficialinis Katalikų Mokyklų Biuras kas metai išleidžia taip vadinamą mokyklų metraštį, kuriame paduoda įdomių faktų apie mokyklų padėtį šioje šalyje.

Šiomis dienomis išleistas metraštis už 1926 metus. Iš jo sužinoma, kad 1916 metais Olandijos katalikai turėjo 1,057 pradinės mokyklas, gi 1926 metais jau 2,073. 1916 metais tas mokyklas lankė 218,071 vaikų, gi 1926 metų — 345,731. Mokytojų skaičius nuo 6,280 padidėjo ligi 10,075. Iš to mokytojų skaičiaus 3,455 yra vienuoliai ir vienuolės, gi kiti mokytojai ir mokytojos yra pasauliniai. Iš šių pastarųjų yra 4,737 vedusieji. Olandijoje gyvena apie 2 milijonu katalikų.

MUSŲ DARBAI

Svarbi pradžia.

Kas trečias mėnesio trečiadienis įvyksta Mar. Kol. Rem. Chicagos Apskričio susirinkimas. Paskutinis susirinkimas buvo 19 spalį dieną Aušros Vartų par. mokykloje. Dalyvavo keturių skyrių ir Centro atstovai. Svarbiausi nutarimai — tai apsvarstyti Apskrities įnešimai primajam Marijonų Kolegijos Remėjų Seimui.

Visi pripažįsta, kad Kolegijos reikalui reikia veikti greitai, planingai, sutartinai. Daug įvairiausių kilnių reikalų Amerikos lietuviai parėmė, bet jau atėjo laikas ir savo ateitimi, kulturine pažanga daugiau susirupinti, kuriant Aukštojo Mokslo bernaičiams Kolegiją.

Iš visuomenės daug ko nereikalaunama. Prašoma tik laikyti duotasis žodis, — pagelbėti pastatyti Kolegijai tinkamus rumus. Jie kainuos apie 259-300,000 dolerių. Mokytojus, Kolegijai vadus turime, — Marijonų Vienuolija apsiėmė paruošti reikalingą skaičių mokytojų ir ji paruoš.

Jeigu paimsime kiek didesnę lietuvių parapiją, rasime, kad ji yra išsigijusi sudėtaisiais centais po \$100,000 ir daugiau nuosavybės. Kolegijos reikalas tai ne vienos parapijos, o visų parapijų, visos lietuvių visuomenės reikalas. Kam tiktai nepakeliui į indionų kultūrą, kas nori savo vardą sekančioms kartoms palikti, kas trokšta brangias širdžiai Dievo dovanas — mūsų skambiają kalbą, šviesią ir didingą tautos praeitį jaunimui nurodyti, kas tiki į Dievo Apveizdą ir nujaučia, kad Lietuvių Tauta žmonijos pažangoje prie amžino paskyrimo turi savo užduoti garbingai atlikti, — visi kviečiami yra susirupinti Aukštojo Mokslo įstaiga — Kolegija lietuvių bernaičiams. Mes negalime leisti mūsų tautos trečdaliui svetimoje juroje paskęsti.

Mūsų bočiai ir tėvai išliko lietuviais tik todėl, kad jie kulturoje stovėjo aukščiau už pavergėjus rusus. Jeigu ir mes, Amerikos gyventojai lietuviai, pajėgsime aukščiau kultūriniai atsistoti už norinčius nustelbti mus laisvoje šalyje, — mūsų tautos ateitis bus užtikrinta Amerikoje. Mokinkimės, kulturėkime!

Kolegijos įkurimas yra labai svarbus išėivijai dalykas. Kolegija paliks ne vien atminimas mūsų duosnumo, ne, — bet daugiau, — iš čia nuolatos tekės gaivinantis išėiviją šaltinis, šventoji ugnis, kuri ras būdų atgauti žustančius tautai sunus.

Prie to kilnaus tikslo reikia visiems prisidėti darbu. Visi lietuviai, kaip vienas, padirbėkime Kolegijos naudai tik vieną dieną, tos dienos pelną atsiųskime į Remėjų Centrą 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill., o sukursime greitai laiku Aukštojo Mokslo Įstaigą — Kolegijos rumus.

Mar. Kolegijos Remėjų Chicago Apskritys nutarė patarti Remėjų pirmam Seimui daugiausiai domės kreipti į "Dienos Uždarbio" auką Kolegijai. Tai prinamiausias visiems budas didelį darbą atlikti.

Kolegijos Remėjai:

M. Pašvėnskienė, Plainville, Pa.	3.00
O. Markevičienė Wilkes-Barre, Pa.	5.00
M. Pikutienė Wilkes-Barre, Pa. . .	5.00
B. Oželienė, Chicago, Ill.	5.00
E. Vaišvilienė Chicago, Ill.	3.00
J. Povilauskas Chicago, Ill.	3.00
K. Jonikas Chicago, Ill.	3.00
O. Truškauskaitė Chicago, Ill.	3.00
P. Barkus Waukegan, Ill.	3.00
Kun. Vac. Smilgius Baltimore, Md.	5.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Lietuvos Žinios

— Lietuvos apeliacija į T. Sąjungą dėl lietuvių persekiojimų lenkų okupuojamuose Lietuvos plotuose formaliai įteikta Sąjungos sekretarijatu ir tuojaus išsiuntinėta tarybos nariams. Ateinanti gruodį taryba susirinkime svarstys tą klausimą.

Lietuvos apeliavimas yra septynių puslapių dokumentas, kurį pasirašo ministrų pirmininkas ir užsienių ministeris Voldemaras.

Lietuva reikalauja patvarkyti lenkus, kurie Vilniaus krašto plotuose nelegaliai uždarė lietuviškas mokyklas ir suėmė mokytojus ir mokytojas neva už jų neištikimybę Lenkų valstybei.

Lietuva savo apeliavimą paremia T. Sąjungos konstitucijos 11-uoju straipsniu.

ROMA. IX. 17. — Lietuvos ministeris pirmininkas ir užsienių reikalų ministeris prof. Voldemaras, apžiūrėjęs Pizoj įdomesnius rumus, išvyko prie jūros, kur buvo nuoširdžiai priimtas gyventojų ir gausingų svečių. Po to jis apžiūrėjęs lėktuvų dirbtuves ir, pasivažinėjęs lėktuvu grįžo į Pizą, iš kur išvyko į Romą.

Italijos karalius priėmė San Rossoe pily Lietuvos ministrų pirmininką ir užsienių reikalų ministrų prof. Voldemarą. Audiencija tęsėsi apie pusę valandos. Po to buvo priimti Lietuvos atstovas Italijai Čarneckis ir karininkai Skorupskis ir Slapšys. Karalienė, sosto įpėdinis ir princesės pakvietė visus pusryčių. Ministeris pirmininkas ir užsienių reikalų ministeris prof. Voldemaras buvo apdovanotas didžiąja Italijos karunos juosta, jo palydovai — kitais pažymėjimais.

Italijos Karaliaus telegrama Respublikos Prezidentui. KAUNAS, IX. 17. — Lietuvos Respublikos Prezidentas gavo iš italų karaliaus tokią padėkos telegramą: "Jo ekscelencijai Ponui Prezidentui Sme-

tonai. Kaunas.

Jo Ekscelencija p. Voldemaras įteikė man Lietuvos ordeną, kurį Jusų Ekscelencija teikėsi mane apdovanoti. Labai susijaudinęs tokiais maloniais ir draugiškais jausmais, kuriuos tąja ypatinga proga man pareiškė, aš prašau Jusų Ekscelenciją teiktis priimti mano giliausią padėką kartu su nuoširdžiausiais linkėjimais Lietuvos gerovei.

Victorio Emanules".

Naujas pasiuntinys Latvijai. Naujuoju Lietuvos pasiuntiniu Latvijoje paskirtas p. Kazys Bizauskas. Rugsėjo 16 d. naujas pasiuntinys įteikė latvių respublikos prezidentui G. Zemgaliui savo įgaliavimo raštus.

"Trimitas."

Lenkų karo laivai ties Klaipėda. Rugsėjo 17 d. ties Klaipėda juroje pasirodė du lenkų torpedininkai "Šlažek" ir "Kucharek". Jie bandė susirūsti su Klaipėdos radio stotimi. Nieko neatsiekę ir pusvalandį pasibastę, skubiai nuplaukė siaurės kryptimi.

"Trimitas."

Išrado patobulintą periskopą povandeniniams laivams. Lietuvos universiteto studentas Morkevičius Juozas, kaip rašo "Lietuva", išrado naujus povandeninių karo laivų periskopams stiklus. Tie stiklai, povandeniniam laivui giliai pasinėrus vandeny, duoda galimumo kartu, lyg žemėlapy matyti aplinkui visą jūros paviršių. Patekus į priešų karo laivų eiles vienu kartu galima esą akyliai nepastebėtam sekti visus aplink esamus priešų laivus. Išradimui pritaikinti praktikoje vedamos derybos su užsienio atstovais. "Tri-tas."

Archeologijos radinys. Prie Palemono piliakalnio, pil. Stinkus, beveždamas žvyrą, iš kranto ištraukė žalvarinį senų laikų apyrankį, kuris labai gražiai padirbtas. Apyrankis sveria net 300 gramų.

"Trimitas."

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kurio kataliko didesnis atsakymas pridės Dievą ar kuris eina bažnyčion, ar kuris neina?

Philadelphietis "L." sk-jas.

ATSAKYMAS. — Kas tyčiomis apleidžia šventą dieną iš tinginio bažnyčią — tas mirtinai nusikalsta. Kas-gi buna bažnyčioje, gausių Dievo malonių apturi. Taigi, palyginimo negali būti.

KLAUSIMAS. — Ar neatsakys žmogus už tuos dalykus kurių tyčiomis nenori žinoti? *Philadelphietis "Laivo" sk-jas.*

ATSAKYMAS. — Atsakys. Dievui žinomi yra ne vien žmogaus darbai, bet ir slapčiausios mintys. Tyčiomis norėdamas nežinoti, — kaltas yra. Prieš žmones gali toks pasiteisinti, bet prieš Dievą neišsisteisins.

KLAUSIMAS. — Aš neinu sekmadieniais bažnyčion, nes reikia kolektą duoti. Aš rinkliavų nepakenčiu, bet nežinau, ar gerai darau? *P. S. iš Phila, Pa.*

ATSAKYMAS. — Blogai Tamsta darai. Jeigu visi toki parapijonai būtų kaip Tamsta, negalėtum nei šiokią dieną aplankyti bažnyčios, — jos nebutų. Suskaityk, kiek Tamsta praleidi pinigų bereikaliniams dalykams. Turi pareigą bendrai su kitais rupintis parapijos reikalais ir savo centu prisidėti prie parapijos ir kunigų išlaikymo. Nebus kunigo — negalėsi šventą dieną savo pareigos išpildyti, šv. Mišių išklaudyti, nei kitų sakramentų priimti.

KLAUSIMAS. — Kokia dabar Lietuvoje valdžia ar katalikiška?

J. S. Baltimore, Md.

ATSAKYMAS. — Sunku į šią klausimą atsakyti, nes valdžia tai yra daugelis žmonių, kurių rankose yra šalies valdymas. Aukštųjų valdininkų tarpe yra labai daug katalikų. Daugelis jų kad ir ne katalikai, bet tikėjimo ir katalikų žmonių nepersekiėja ir neskriaudžia. Atsitikimų,

kad dabartinė valdžia kur būtų katalikus skriaudusi ar persekiojusi, nėra. Kad pasitaiko reiškinių viename ar kitame atvejuje, tai jie daugiau asmeninio ar partinio pobūdžio negu tikibinio. Visgi reikia pažymėti, kad žymesniųjų valdininkų tarpe daugiausia yra ne katalikų, kurie kaip tik ir teikia didžiausios žalos kraštui, neidami savo pareigas sąžiningai.

KLAUSIMAS. — Ar tiesa, kad ligonis gali priimti šv. Komuniją pavalgęs? *O. L., Shenandoah, Pa.*

ATSAKYMAS. — Šv. Komuniją priimti pavalgius tegalima tikrai tokiam ligoniui, kuris yra mirties pavojuje, tai yra tokis, kuris reikia abejoti ar galės rytojaus sulaukti. Tokiam ligoniui šv. Komunija duodama Viatiko formoje su tam tikromis maldomis, rudšiančiomis mirštantį ligonį į amžinybę. Bet jeigu tokio pavojaus nėra, tai nereikia skubėti su šv. Viatiku, nors šv. Sakramentus priimti ligoje kiekvienam patartina, nes žmogus nežino ar sulauks rytojaus, ypatingai ligonis.

KLAUSIMAS. — Kiek yra šv. Teresių? *J. M., Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Šventų Teresių yra keletas. Ypatingai pagarsėjusios yra dvi: šv. Teresė, dažnai vadinama Didėji už savo didelius darbus Katalikų Bažnyčioje, yra kilusi iš garsios ispanų giminės. Jinai, įstojusi į karmelitų vienuolyną, pertvarkė jojo įstatus ir sustiprino jame drausmę. Daug yra parašiusi dvasinio gilaus turinio veikalų. Jos šventė išpuola 15 d. spalio mėnuo. Kita šv. Teresė, vadinama mažute Vaikelio Jėzaus gėlele, yra kilusi iš prancuzų giminės. Jinai irgi buvo įstojusi į karmelitų vienuolyną. Mirė labai jaunutė. Po trisdešimties metų išpažinta šventąja. Josios šventė išpuola 3 dieną spalio mėnuo.

“Elektros Galybė!--- Vartotojų Valdoma Pramonė”

Sako Haley Fiske

Prezidentas Metropolitan Life
Insurance Kompanijos

“Negali but abejonės, kad elektros šviesos ir jėgos išplėtimas yra be galo svarbus mūsų gyvenime, visuomenei ir namams. Elektros šviesos ir jėgos kompanijos dabar yra rankose daugiau, negu 2,000,000 investorių į šėrus ir netiesioginiai rankose keletos milijonų bankų depozitorių ir turėtojų apdraudos polisų. Tas yra visuomenės nuosavybė po visuomenės kontrole.”*

NU to laiko, kai p. Fiske tai pasakė elektros kompanijų šėrininkai padaugėjo iki 3,000,000 su viršum.

Yra aprokuota, kad per 1926 metus 400,000 kastumerių pirkė elektros kompanijų šėrus. Iš viso tų kompanijų šėrų visuomenėje yra paskleista virš 13,500,000. Tokių šėrininkų rasime visokių luomų tarpe. Dvi kompanijos paskelbė, kad turi 14,000 šėrininkų, kurie yra 269 atskirų užsiėmimų.

Elektros kompanijos varėsi prie to, kad paskleisti savo šėrus savo kostumerių tarpe delto, kad jos jautė didelę atsakomybę visuomenei.

Tos kompanijos stovi ant Amerikos individualės iniciatyvos principo ir jos vedamos tokių žmonių, kurie parodė savo atsidavimą visuomenės labui. Tos kompanijos yra taip susiliejusios su visuomenės reikalais, kad Amerikos gerbuvis ir pažanga žymiai nuo jų priklauso.

Amerikos nepalyginama gerovė ir pažanga buvo galima dėka pigios ir gausios elektros jėgos, kurios gamyba pastatyta ant Amerikos individualės iniciatyvos principo. Tai yra geriausias argumentas už tai, kad tas principas turi užsilikti.

*Ant pareikalavimo p. Fiske prakalba galima dykai gauti.

COMMONWEALTH EDISON CO.

72 W. Adams Steet, Chicago

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Ištautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išėivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštąjį mokslo-įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai rumų. Plati visuomenė, kurios labui dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jusų centas bus pavartotas ten, kur Jus jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbams Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsakykite parenti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jusų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS

2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką ..... dol. .... c.

MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ISKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas ( ) moka sulyg išgalės	Nuolatinis Remėjas ( ) moka \$3.00 į metus	Amžinasis Remėjas ( ) moka \$50.00	Garbės Remėjas ( ) moka \$100.00	Kolegijos Steigėjas ( ) moka \$500.00	Dienos Uždarbį ( ) \$.... c....	1000 plytų Kolegijai ( ) \$25.00
---	---	--	--	---	---------------------------------------	--

Mano adresas .....

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laiva". Amžinieji įnešę \$50.00 pasilieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
K R A U T U V Ė
2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.